

דבר אחר צווארך - זו תורה שבעל פה, הלה למשה מפי, מקורת מר - אמר מר, ולבוניה לבון ההלכה, מפל אבקת רוכל - זה צדיק שיש בו מפל הפנינים, וזה מאיר לתורה שבעל פה, ומיד פשחיא מתקשת בכל מני מכשיטים, ירושלים שהיה צואר העולם, פרודוש ברוך הוא מקיף אותה, זהו שכותוב ואני אהיה לה נאם יהו"ה חומת אש סביב, והוא מחק אותה בשתי זרועות, זהו שכותוב שמאלו מחת לראשו ימינו תחבקני.

וידי הגבירה, הפלגה הקדומה, כלם רשומים בשם של יהו"ה, במו זה : (אמר המגיה, הלשון מוטעה וניל של השם קדשו כר) בכה י', בחמש שפה עכשו ר' אצבען אצבען דרווען דילעה ר', בכתף דילעה הר', בכתף שלה הר', בכתף שלה ר', בכתף שלה ר' מצרים כמה שרוטוטים במו הענפים של עץ החיים, לרשם בו שהוא עץ חיים. זהו שכותוב עץ חיים היא למוחזקים בה ותמכה מאשר, מימינא דיליה אתיהיבת אוריתיתא דבכתף, משמאלא דיליה אוריתיתא דבעל פה, ובאן אתיהיבו בתריין לוחין, דאטמר בהון (שידרה) שני שדייך בשני עפרים תאמי אכיה.

יעוד ר' איהו אוריתיתא דבכתף, אתיהיבת בתריין דרוועין דאיןון שית פרקין, ובאן אתיהיבת בתריין לוחין, דאיןון שני שדייך, ואינון יי' (ובהן צורתו), ובהן צר, הדא הוא דכתיב וויאר, ואינון בתולין דעלימתא דאייהי אוריתיתא דבעל פה, דאטמר בהון (שמות יב) וישבר אתם תחת החר חתן דילעה, ההוא דאמר (דברים כב) לא נמצאו בתולין לנערה (שם). וענשי אותו מהה כספ אלין מהה ברקאנ (שם). ולו תהיה לאשה לא יכול לשלה לשלה לגלוותא כל ימי.

דבר אחר צווארך דא אוריתיתא דבעל פה, הלה למשה מפי, מקורת מורה מר, ולבוניה לבון ההלכה, מפל אבקת רוכל דא צדיק דאית ביה מפל מינים, ודא נהיר לה לאוריתיתא דבעל פה, ומיד (דף מו ע"א) דאייה מתקשת באכל מיני פכשיטין, ירושלם דאייה צוואר עלמא, קודשא בריך הוא אסחר לה, הדא הוא דכתיב (זכריה ה ט) ואני אהיה לה נאם יהו"ה חומת אש סביב, ואיהו מחביק לה בתריין דרוועין, הדא הוא דכתיב (שיר השירים כ) שמאלו מחת לראשי וימינו תחבקני.

וידין דמטרונייתא פלה קדיישא, איןון ראשימין בלהו בשמא דיהו"ה, בגוונא דא (אמר המגיה הלשון מוטעה וניל של השם כר) בכה י', בחמש אצבען דילעה מצוירין כמה שרוטוטין בענפין דאלנא דחזי, לרשמא ביה דאייה עין החיים, הדא הוא דכתיב (משל ג יח) עין חיים היא למוחזקים בה ותמכה מאשר, מימינא דיליה אתיהיבת אוריתיתא דבכתף, משמאלא דיליה אוריתיתא דבעל פה, ובאן אתיהיבו בתריין לוחין, דאטמר בהון (שידרה) שני שדייך בשני עפרים תאמי אכיה. יעוד ר' איהו אוריתיתא דבכתף, אתיהיבת בתריין דרוועין דאיןון שית פרקין, ובאן אתיהיבת בתריין לוחין, דאיןון שני שדייך, ואינון יי' (ובהן צורתו), ובהן צר, הדא הוא דכתיב וויאר, ואינון בתולין דעלימתא דאייהי אוריתיתא דבעל פה, דאטמר בהון (שמות יב) וישבר אתם תחת החר חתן דילעה, ההוא דאמר (דברים כב) לא נמצאו בתולין לנערה (שם). וענשי אותו מהה כספ אלין מהה ברקאנ (שם). ולו תהיה לאשה לא יכול לשלה בגלוותא כל ימי.

שבחו של הגוף, זאת קומתך דמתה לתרמר, וממי שמכיר שעור הקומה שלה, יורש את העולם הבא שהוא ו', שנאמר בו מקוה ישראל יהו"ה, המקוה שהוא הקומה שלה, השעור שלה. שעור הקומה זה צדיק, שנאמר בו צדיק כתמר יפרח, ועלאיך נאמר דמתה לתרמר.

שנאמר בה ובאיו אלימה ושם שטים עשרה עינת מים ושבעים תמרים, שניים עשר עינת אלו הם שיים עשר פרקים, שהם ששה בתשי זרעות ושה בשתאי שוקם. זהו שכותוב ידיו גלילי זהב מלאים בתריש, מהו בתריש? בתרי שש, בתשי זרעות ששה פרקים, וכן ששה אחרים בשתי שוקם. שוקו עמידי שש - אלו הם שניים עשר עינות מים, שבעים תמרים שבעם צדיק כתמר יפרח הרי הם חמיש אצבעות, ובכאן שלשה עשר פרקים - הם שמונה עשר, וכן שמונה עשר ביד מין - שלשים וששה, וכן שמונה עשר שמונה עשר בתשי רגלים - הרי שבעים ושנים, שבעים שליהם שבעים תמרים, שני צדיקים כתמר יפרח בהם.

ובhem בתוכם מה יפו פעמיך בנעלים בת נדריב, הנעלים שלה נעילת החג ונעלית הפסח, ולא צריך להראות לפניו נעלים של חל, שם שאור ו חמץ, ועליהם אמר למשה של נעליך מעל רגלייך, שתרומה וחילין במו זה, לא צריך לערב תרומה עם קדש, וכן מלאכה של חל לא צריכה להראות לפניו מלאכה של קדש, שהיא מלאכת הפלחים, וכן אש של חל לא צריכה להראות לפניו אש של קדש, שכלם חל ואחרים קדש, ומשום זה צוה הפה דין בין קדש לבין קדש להול.

שבחא דגופא, (שיר ז ח) זאת קומתך דמתה לתרמר, וממן דידע שעור קומה דילה איהו ירידת עלמא דאתה דאיהו ו', דאתמר ביה (ירמיה י"ג) מקוה ישראל יהו"ה, מקוה דאיהו קומה דילה שעור דילה, שעור קומה דא צדיק בטהר בטהר יפרח, ועלאיך נאמר דמתה לתרמר.

דאתמר בה, (שמות טו כ) ויבאו אלימה ושם שטים עשרה עינות מים ושבעים תמרים, תריין עשר עינות אלין איןון תריין עשר פרקין, איןון שית בתריין דרוצען ושית בתריין שוקין, הדא הווא דכתיב (שיר השירים ה י"ד) גדי גלילי זהב מלאים בתריש, Mai בתריש בתריי ישש, בתריין דרוצען שית פרקין, וכן שית אהרניון בתריין שוקין, (שם טו) שוקיו עמודי שש, אלין איןון י"ב עינות מים. שבעים תמרים כי בהונן צדיק כתמר יפרח הוא איןון חמיש אצבעאן, ובהונן תליסטר פרקין, איןון ח"י, וכן ח"י ביד ימין, תלתין ושית, וכן ח"י ח"י בתריין רגליין, הדא ע"ב, (אמר המגיה תימה כי הפרקין ארבסר ואיך אמר תליסטר), שבעין דלהונן שביעין תמרים, תריין צדיקי כתמר יפרח בהו.

ובהונן כתיב (שם ז ב) מה יפו פעמיך בנעלים בת נדריב, נעלים דילה נעילת החג ונעלית הפסח, ולא צריך לאתחזהה קדם נעלים דחול, איןון שאור ו חמץ, ועליהו אמר למשה (שמות ג ח) של נעליך מעל רגליך, דתרומה וחילין בגונא דא לא צריך לאתערבא תרומה בקדש, וכן מלאכה דחול לא צריך לאתחזהה קדם מלאכה דקדש דאיהו לא צריך לאתחזהה קדם מלאכה דחול לא צריך מלאכת הפלחים, וכן אש דחול לא צריך לאתחזהה בשbeta קדם אש דקדש, דכלהו חול ואחרניון קדש, ובגין דא מנין הפטבדיל בין קדש לחול.

הנה ציון, שהוא השכינה, יוצאת בכל הקשותים של לה, ובכל העולמים מורים עליה באצבע, זהו שפטוב חזה ציון קריית מוזעננו, וחתמן יוצאה מעטר אליה, ובכל העולמים אומרים איננה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטורה שעטורה לו אמר ביום חתנתו וביום שמחת לבו. חתנתו - השכינה העליונה, שמחת לבו - השכינה התחתונה, היום של שניהם - העמוד האמצעי, המנוראה הקדושה, הר הפליה מקשחת לבעליה שהוא יהו"ה, בן המלך.

תקון שביעי

זהי תקון בז'

זהו בראשית ברא אלהים, בראשית אבא ואמא, יהו"ה אלהינו"ג, ברא יהו"ה, בנים של האב והאם, אלהים נחת, ועליהם נאמר איש אמר ואביו, תיראו, כבד את אביך ואת אמך, אביך זה מקדוש ברוך הוא, אמך תיראו, היראה שללה - במצוות זו שכינה, היראה שללה, לא מעשה, הכבוד שללה - במצוות עשה, וכל אלו שמקימים מצוות עשה, נאמר עליהם כי מכבדי אכבד, ועל אותם שעוברים על לא מעשה, עליהם נאמר ובזוי יקלゴ. אמר הפטא ר' הקדוש: רבי רבי, ומהו כבוד ובזויין לקדוש ברוך הוא במצוות עשה ולא מעשה? אלא וראי כשהשכינה בגלוות, כל מי שעושה מצונה להקים אותה מן הגלות, אבלו כבד את הקדוש ברוך הוא.

מלך שהיתה לו קטטה עם הגבירה, וזרק אותה מהיכלון, והיא הלכה לשכינה, והלא כל מי שמקבל אותה בבריתו ומכבד אותה, כדי שמכבר את הפלג, ומכוון שלום בינה לבין בעליה, הלא כל

הא ציון דאייה שכינפה נפקא בכל קשותין דיליה, וכל עלמא מוריין לה באצבע, הדא הוא דכתיב (ישעה לג) חזה ציון קריית מוזעננו, וחתמן נפיק מעוטר לגבה, וכל עלמא אמרי (שי ג' ז') איננה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטורה שעטורה לו אמר ביום חתונתו וביום שמחת לבו, חתונתו שכינפה עללה, שמחת לבו שכינפה תפאה, يوم דתרונייה עמידא דאמצעיתא, בוצינא קדיישא הוא כליה מתקשת לגביה בעליה דאייה יהו"ה, ברא דמלכא. (דף קמו ע"ב).

תקונא שביעאה

(oho תקון כז)

דא אייה בראשית ברא אלהים, בראשית אבא ואמא, יהו"ה אלהינו"ג, ברא יהו"ה, ברא דאבא ואמא, אלהים ברפא, ועליהו אתמר (ויקרא יט ז') איש אמר ואביו תיראו, (שמות כ יב) כבד את אביך ואת אמך, אביך דא קודשא בריך הוא, אמך דא שכינפה, דחילו דיליה בפקודין שלא מעשה, אוקירו דיליה בפקודין דעשה, וכל איןונו דמקיימי פקודין דעשה עלייהו אתמר (שמואל א ב ל) כי מכבדי אכבד, וainono דעבryan על לא מעשה עלייהו אתמר ובזוי יקלゴ. אמר בוצינא קדיישא רבי רבי, ומה הוא אוקIRO ובזויון לקודשא בריך הוא בפקודין דעשה ולא מעשה, אלא בודאי כבד שכינפה איה בגלוותא, כל מעביד מצוה לאקמא לה מן גלוותא, אבל אוקיר לקודשא בריך הוא.

למלך דהוה ליה קטטה עם מטרוניתא, וארמא לה מה היכליה, ואיהי אזלת לגביה שכינפה, והלא כל מאן דמקבל לה בגביהו ואוקיר לה (וראי אוקיר למלא), ועאייל